

چگونه انزوا و گوشه‌گیری در دانش‌آموزان را رفع کنیم؟

رسولبخش بلوچی^۱، مسعود سالاری نودژ^۲

۱- دانشجوی کارشناسی آموزش ابتدایی، دانشگاه آزاد منوجان

۲- کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی

چکیده

همان‌طور که می‌دانید اصول و پایه‌ی هر کشوری از آموزش و پرورش آن کشور نشأت می‌گیرد و اگر کشوری بر آموزش و پرورش خود سرمایه‌گذاری کند، در بلندمدت شاهد پیشرفت‌های چشمگیری در تمام امور کشوری خواهد شد. در کشور ما نیز گرچه قبلاً اهمیت خاصی به آموزش و پرورش داده نمی‌شد ولی در چند سال اخیر در حال ارزش‌دادن و سرمایه‌گذاری در آن می‌باشند. در کشور ما بر اساس سلسله‌مراتب، وزارت آموزش و پرورش در رأس قرار دارد که بر سازمان‌های آموزش و پرورش استانها نظارت دارد که این سازمان‌ها خود بر ادارات آموزش و پرورش شهرستانها و مناطق تابعه خود نظارت دارند و در نهایت این سلسله‌مراتب به مدارس ختم می‌شود که وظیفه‌ی تعلیم و تربیت فرزندان این مرز و بوم را بر عهده دارند که همه این سازمانها و تشکیلات هدفی جزء تعلیم و تربیت مردم کشور جهت به وجود آوردن نیروی کارآمد تر ندارند. البته در این راه تعلیم و تربیت مشکلات فراوانی برای معلم و متعلم وجود دارد که باید از عهده آنها برآیند که ما در این مقاله به یکی از مشکلات که گوشه‌گیری و انزوا طلبی در دانش‌آموزان می‌باشد می‌پردازیم.

کلمات کلیدی: گوشه‌گیری، انزوا، گوشه‌گیری و انزوا طلبی در دانش‌آموزان

۱- مقدمه

یکی از مشکلات کودکان در دوران حساس و پراهمیت کودکی که در همان دوران ابتدایی باید مورد توجه قرار گیرد گوشه‌گیری و دور بودن از اجتماع است، این مشکل به صورت حاد در دوران نوجوانی خود را نشان می‌دهد. نوجوانی دوره‌ای است که در آن دانش‌آموز بیش از هر زمان دیگر نیاز به راهنمایی و مشاوره دارد. نوجوان ضمن مشورت با اولیا و مربیان، دست‌کم باید بداند که چگونه خود را بهتر بشناسد و از برخوردهای زیان‌بخش در محیط خانه و مدرسه پرهیز کند. بدیهی است که خلاقیت و ابتکار فردی معلمان و اولیای خانه با توجه به تفاوت‌های فردی کودکان و نوجوانان، نقش‌سازنده‌ای در امر مشاوره خواهد داشت.

گوشه‌گیری، کم‌رویی و انزواطلبی عارضه‌ای است که باعث می‌شود کودک و نوجوان از برقرار کردن ارتباط با افراد و محیط خارج دوری کنند. این کودکان و نوجوانان نوعاً با تقلیل یافتن علایق ذهنی و عاطفی نسبت به اطرافیان خود از داشتن دوستان نزدیک و صمیمی محروم‌اند. نوجوانی که کم‌رو و گوشه‌گیر است معمولاً از حضور در فعالیت‌های جمعی سر باز می‌زند و فقط با تک دوست خود که نوعاً به او بسیار وابسته می‌شود اوقات خود را سپری می‌کند. رفتار کم‌رویی و انزواطلبی یکی از رفتارهای نسبتاً شایع است که فرد را به شدت آزار می‌دهد و اگر درمان نشود نوجوان را به سمت و سوی مشکلات دیگری مثل عدم اعتماد به نفس، افسردگی، اضطراب و زودرنجی سوق خواهد داد. عدم احساس توانمندی و کمی عزت‌نفس و نیز ناتوانی در بروز احساسات، بیان افکار و نظریات، خود باعث جدایی فرد از فعالیت‌های گروهی است. کودک کم‌رو به‌زودی خود را از دیگران پنهان می‌کند و احساس کمبود می‌کند و تحمل دیگران را ندارد. مدام به این فکر می‌کند که دیگران در مورد مشکل او سوال می‌پرسند و با انزوا در واقع می‌خواهد که از مورد سوال